2000'li yıllarda değişik politik hareketler kendi tarihlerini anlatan kitaplar çıkarmaya başladılar. Bunlardan Devrimci Yol'un çıkardığı "nehir söyleşi" türü kitapların büyük bölümünü okudum. Kurtuluş'un tarihiyle ilgili üç kitaplık seri de bende bulunuyor ama büyük bölümünü okuyabildiğimi söyleyemem… Bir ara okuyacağım…

Bu kadar derli toplu olmasa da başka tarihler de okudum.

Devrimci Yol'un tarihiyle ilgili kitaplarda dikkatimi çeken kuruluş döneminde sürekli olarak Acilciler'in sorulması ya da sorulmadığında bile anlatanın buna değinmesiydi. Çok kişi "pasif", "işe yaramaz" vb. gibi nitelemelerde bulunuyordu. Sadece iki kişi akıllıca laflar etmişti.

Bu konuda daha önce de yazmıştım; bu söyleşiler Devrimci Yol'un bilinçaltını da gösteriyordu. Bu pasif ve işe yaramaz örgüt aradan 40 yıl geçmesine rağmen hala konu olabiliyorsa, demek ki zamanında arkadaşlara kötü dokunmuştu. Unutamamışlar…

Burada beni ilgilendiren konu yapılan değerlendirmeler değil… Doğaldır ki kendilerini bol miktarda övecekler, başlıca rakiplerini de –biz ve Kurtuluş- alabildiğine yerecekler… Buraya kadar normal…

Normal olmayan, böyle bir örgütün nasıl kurulabileceğini akıllarının almaması ve bu konuda gerçeklikle ilgisi bulunmayan spekülasyonlara yönelmeleridir.

1972 yılının sonbaharında ODTÜ'de üç kişiden oluşan komite gibi bir şey kurmuştuk. Amacımız THKP-C adına o günün koşullarında dikkatli bir çalışma yürütmek ve tahminen birkaç yıl sonra afla hapisten çıkacakların dışarıda hazır bir yapı bulmalarını sağlamaktı. Bu yapının bir üyesi bendim, daha sonra bir kişi değişecek ve yerini başkası alacaktı.

Gizliliğe dikkat ediyorduk ve birbirimize ilişkiler hakkında sadece çok genel bilgi veriyorduk. Doğrusu da buydu. Bu konuda ne ben ne de bir başkası somut soru sormazdı.

1972-1974 arasında benim bulunduğum taraf o günün koşullarına göre epeyce genişledi. ODTÜ'den başladık ve başka şehirlere de yayıldık. İlker, Yüksel, Hasan Basri, Rıza (Salman) gibi isimler buradan başlayan çalışmanın sonucudur. (Rıza da bir yıl ODTÜ'de okumuştu.)

Sonradan anlaşıldığı kadarıyla diğer arkadaşların çalışmalarından bir şey çıkmamış… Ne oranda çalışma yapmışlar, onu da bilemiyorum.

Benim dışımda bu komite benzeri kuruluşta yer alanlar daha sonra Devrimci Gençlik tarafında yollarını çizdiler. Olabilir tabii… Biz ise hapisten çıkanlarla konuştuktan sonra bu insanların THKP-C'yi savunmadıklarına karar vererek ayrı örgüt olmaya yöneldik.

Devrimci Gençlik'te ön planda olan kişiler başlangıçta haklı olarak bizi ciddiye almadılar. Bizim tarafın da diğer iki arkadaşın ilişkisi kadar çevreye sahip olduğumuzu düşünüyorlardı. 1975 yazında Türkiye Devriminin Acil Sorunları'nın (TDAS) yayınlanması ve Ankara dışında değişik yerlerde bu broşürle karşılaşmaları üzerlerinde şok etkisi yarattı. O kadar ki 40 yıl sonra bile yapılan söyleşilerde bunu görebilmek mümkündür.

Kendilerince de bir takım açıklamalar yapıyorlar ve bunlar büyük oranda doğru değildir.

Bu süreci anlatayım mı diye düşünüyorum.

1970 yılı Mayıs ayından başlamak gerekiyor… Bu ayda ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü'ne üye oldum. O zamanki başkanı Ertuğrul Kürkçü idi. Sonra Kimya Öğrenci Derneği Yönetim Kurulu üyeliği, Aydınlık Sosyalist Dergi'de çalışma, Dev-Genç'in yayın organı İleri dergisinin 6. ve son sayısının yazı işleri sorumluluğu, THKP-C'nin gayrı resmi yayın organı sayılan Kurtuluş Gazetesi'nin çıkarılmasında çalışan üç kişiden birisi olmam, 12 Mart'tan sonra Ankara'da aranan önde gelen kişiler arasında irtibat elemanı olarak çalışma ve bu süreç içinde Mahir Çayan'dan Sinan Kazım Özüdoğru'ya ve başka isimlere kadar çok kişiyle tanışmam…

Bunlar olmasaydı kimse de beni ODTÜ'deki söz konusu oluşum için uygun görmezdi.

Örgütün birinci kuruluş dönemi olarak 1974 ortasından 1976 başına kadarki zaman aralığı belirlenebilir. Beylerderesi'den sonra 1976'nın ilk altı ayında örgüt ikinci kere kuruldu.

Mayıs 1970'ten 1976 sonuna kadar olan dönemin anlatılması yeterlidir.

Bu dönemi değişik yazılarda anlattım ama ayrıntılarıyla anlatmadım, şimdi bunu yapabilirim.

Doğal olarak o dönemin genel ortamını da anlatmam gerekiyor.

1974-1975 yıllarının Ankara'sında herkes birbirini biliyordu ve de kolluyordu. Yeni örgütler kuruluyordu, bir tanesi de biz olduk.

Bunu hiç beklemiyorlarmış, öyle anlaşılıyor. "Ya da kursunlar, ne olacak" diye düşünmüşler ama tahminlerinin ilerisinde genişlikte bir yapıyla karşılaşmışlar.

Bu süreci anlatmak gerekir diye düşünüyorum…

Sadece bizi değil bir dönemi, devrimci hareketin önemli bir kentini, Ankara'yı ve o yılları anlatacak olan bir kitaba altı yıl sığar sanıyorum…

Tabii kuruluşla ilgili yapılan değişik değerlendirmeleri konu yapacağım…

İlginçtir, yapılan değerlendirmelerde isim geçerse benimkinden başka isimden söz edilmiyor. İlker SFK üyesi değildi ve pek tanınmazdı, Yüksel Ankara'daki ODTÜ ve SBF çevresinden uzaktaydı. Bunları anladık ta Necati'yi tanımıyor olmaları mümkün değil… Bu örgütün gerçekte dört kurucusu vardır ve birisi de Necati'dir. Necati benden küçüktü ve benimle aynı bölümde öğrenciydi. Rıza ile ilişki geliştiren de odur. Beylerdere'sinden sonra köşesine çekilecekti. Bunun belirtileri daha önce de görülüyordu. İlker ile de arası gergindi.

Bakalım artık, bir ara yazarım…